

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 410/2018
07.02.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Биљане Драгојевић, чланова већа, са саветником суда Весном Мраковић, као записничарем, одлучујући о захтеву "АА" ДОО, ..., поднетом преко пуномоћника Страјина Лапчевића, адвоката из..., Поштански фах ..., за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда 5 У 17982/15 од 25.10.2018. године, у предмету јавних набавки, у нејавној седници већа, одржаној дана 07.02.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Захтев се **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Побијаном пресудом одбијена је тужба подносиоца захтева, поднета против решења Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки број 4-00-2678/15 од 05.11.2015. године, којим је одбијен његов захтев за заштиту права поднет у отвореном поступку јавне набавке услуга – израде идејног пројекта са студијом оправданости измештања државног пута I-Б реда број 29 (раније М-8), Нови Пазар – Сјеница, деоница: Беле воде-Голијски пут, ЈН бр. 95/14, за који је позив за подношење понуда објављен дана 20.11.2014. године на Порталу јавних набавки, наручиоца ЈП "Путеви Србије", Београд и одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка заштите права.

У поступку претходног испитивања поднетог захтева Врховни касациони суд је нашао да је захтев недозвољен.

Одредбом члана 49. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09) је прописано да против правноснажне одлуке Управног суда странка и надлежни јавни тужилац могу да поднесу Врховном касационом суду захтев за преиспитивање судске одлуке. Ставом 2. члана 49. Закона о управним споровима је прописано да захтев може да се поднесе када је то законом предвиђено, у случајевима када је суд одлучивао у пуној јурисдикцији и у стварима у којима је у управном поступку била искључена жалба, а ставом 3. истог члана је прописано да захтев може да се поднесе због повреде закона, другог прописа или општег акта или повреде правила поступка која је могла бити од утицаја на решење ствари.

Из побијане пресуде, навода захтева и списка предмета Управног суда 5 У 17982/15 произлази да је пре доношења оспореног решења вођен управни поступак, у коме је понуђач, "АА" ДОО, ..., поднео захтев за заштиту права. Одлучујући о поднетом захтеву, захтев за заштиту права подносиоца захтева је одбијен оспореним решењем.

Одлука наручиоца о избору најповољније понуде је првостепена одлука, против које се наручиоцу може поднети захтев за заштиту права у року од осам дана од дана пријема одлуке. Наручилац о поднетом захтеву за заштиту права одлучује у својству првостепеног органа и све активности наручиоца о поднетом захтеву се могу подвести под рад првостепеног органа по жалби сагласно одредбама од чл. 224. до 229. Закона о општем управном поступку. Републичка комисија о поднетом захтеву за заштиту права одлучује у својству другостепеног органа у смислу члана 139. Закона о јавним набавкама ("Службени гласник РС" 124/12) и може да усвоји захтев за заштиту права и у целини или делимично поништи поступак јавне набавке, уколико је захтев за заштиту права основан, с тим да има и могућност да отклони пропусте у раду првостепеног органа по захтеву за заштиту права, а што се може подвести под рад другостепеног органа по жалби сагласно члану 229. Закона о општем управном поступку.

Како је оспорено решење Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки од 05.11.2015. године, чија је законитост оцењена побијаном пресудом Управног суда, донето од стране другостепеног органа, то нису испуњени процесни услови прописани цитираним ставом 2. члана 49. Закона о управним споровима за подношење овог ванредног правног средства, јер захтев за преиспитивање није предвиђен законом у овој управној ствари, Управни суд није одлучивао у пуној јурисдикцији и у управном поступку није било искључено двостепено одлучивање.

Одредбом члана 53. став 1. Закона о управним споровима је прописано да ће недозвољен или неблаговремен захтев или захтев који је поднело неовлашћено лице Врховни касациони суд одбацити решењем.

Са изнетих разлога на основу наведених прописа поднети захтев је недозвољен, па је Врховни касациони суд, применом одредбе члана 53. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 07.02.2019. године, Узп 410/2018

Записничар,
Весна Мраковић, с.р.

Председник већа – судија,
Катарина Манојловић Андрић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић